

TÍTULO III. RÉXIME URBANÍSTICO DO SOLO

CAPÍTULO 1. DIVISIÓNS URBANÍSTICAS DO SOLO

Art. 3.1.1. Por razón da clasificación do solo

1. O Plan Xeral divide o territorio municipal, dependendo da súa incorporación ou non ó proceso urbanístico e da situación de feito concorrente, nas seguintes clases de solo:

a) Solo urbano. O solo urbano aparece delimitado nos planos C-01 a C-17 "*Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais*" e CU-1 "*Ordenación do solo urbano*" e regúlase no Capítulo 2 do presente Título III.

b) Solo de núcleo rural, delimitado polo Plan Xeral nos planos C-01 a C-17 "*Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais*" así como nos planos de ordenación dos núcleos rurais, regúlase no Capítulo 3.

c) Solo urbanizable, delimitado polo Plan Xeral nos planos C-01 a C-17 "*Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais*" e CZ-1 a CZ-2 "*Sectores e áreas de solo urbanizable delimitado*", regúlase no Capítulo 4.

d) Solo rústico, no que se distinguen as seguintes categorías:

- Solo Rústico de Protección Ordinaria (S.R.P.O.)
- Solo Rústico de Protección Agropecuaria (S.R.P.A.)
- Solo Rústico de Protección Forestal (S.R.P.F.)
- Solo Rústico de Protección de Augas (S.R.P.AU.)
- Solo Rústico de Protección de Infraestruturas (S.R.P.I.)
- Solo Rústico de Protección del Patrimonio (S.R.P.PT.)
- Solo Rústico de Protección de Espazos Naturais (S.R.P.E.N.)

e) A delimitación xeral do solo rústico aparece fixada nos planos C-01 a C-17 "*Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais*", e regúlase no Capítulo 5 deste Título III.

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaria do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gómez Otero

1. Teñen consideración de terreos dotacionais aqueles elementos da ordenación urbanística que se atopan ó servizo das necesidades da poboación e que poidan ser encadrables en calquera dos dous apartados seguintes:

a) Sistemas xerais: son os terreos dotacionais que, como elementos fundamentais da ordenación urbanística do termo municipal, integran a estrutura xeral e orgánica do territorio. Os sistemas xerais son:

- Espazos libres (ELX)
- Zonas Verdes (ZVX)
- Administrativo (ADX)
- Cemiterio (CEX)
- Comercial (CMX)
- Deportivo (DPX)
- Docente (DCX)
- Religioso (REX)
- Sanitario-asistencial (SAX)
- Servizos (SRX)
- Socio-cultural (SCX)

O réxime xurídico do solo de sistemas xerais fica regulado no Capítulo 6 do presente título.

b) Dotacións locais: son os terreos dotacionais que non forman parte da estrutura xeral e orgánica do territorio e que se atopan ó servizo do sector, polígono, parroquia ou ámbitos territoriais equivalentes. Os sistemas locais son:

- Espazos libres (ELL)
- Zonas Verdes (ZVL)
- Cemiterio (CEL)
- Deportivo (DPL)
- Docente (DCL)
- Religioso (REL)
- Socio-cultural (SCL)

O réxime xurídico das dotacións locais está regulado no Capítulo 6 deste Título III.

Art. 3.1.2. Por razón da súa consideración como terreos dotacionais

Art. 3.1.3. Por razón da cualificación do solo

1. Mediante a cualificación do solo, o Plan Xeral determina a ordenanza dos usos urbanísticos e regula o réxime destes con carácter global para todas as clases de solo e con carácter pormenorizado para as áreas en solo urbano e núcleo rural de ordenación directa.

A pormenorización dos usos nos solos urbanizables delimitados suxeitos ó desenvolvemento da ordenación, é función propia do planeamento parcial, de sectorización e especial correspondente.

2. Por razón da súa aptitude urbanística diferéncianse os seguintes usos:

- a) Usos cualificados
- b) Usos non cualificados

3. As definicións e clasificación dos usos, as condicións particulares dos usos cualificados, o réxime dos usos compatibles, a contemplación dos usos en función da súa natureza o réxime de relación entre eles aparecen regulados no Título V das presentes Normas.

4. A delimitación das zonas e a sinalización especial dos usos figuran para o solo urbano no plano CU-01 "Ordenación do solo urbano".

Art. 3.1.4. Por razón do planeamento aplicable

1. Tanto nas diferentes clases de solo suxeitas ó proceso de desenvolvemento urbano, como no solo de sistemas xerais, se diferencian as seguintes situacións e o planeamento aplicable ás mesmas:

- a) No solo urbano
 - a.1) Solo urbano consolidado, ordenado de modo directo cuio desenvolvemento ven posibilitado pola aplicación das determinacións tanto básicas como de detalle fixadas polo Plan Xeral para a zona de que se trate.
- b) No solo de núcleos rurais: delimitáanse os solos de núcleos rurais establecendo as condicións para a redacción do planeamento especial.

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades.
Asda: Carmen Gómez Otero

c) No solo urbanizable delimitado: sectores de solo urbanizable ordenados directamente polo Plan Xeral ou pendentes de desenvolvemento por medio dos Plans Parciais correspondentes, de iniciativa pública ou concertados coa iniciativa privada.

Art. 3.1.5. Por razón da xestión urbanística

1. Por razón da xestión urbanística, o Plan Xeral distingue:

- a) Os ámbitos territoriais constituídos por Áreas de reparto (AR) delimitadas nas distintas clases de solo, co obxecto do cálculo do aproveitamento tipo de cada unha delas.
- b) Os ámbitos territoriais constituídos por polígonos, continuos ou discontinuos, nos que teñen lugar a execución do planeamento mediante os sistemas de actuación contidos na lexislación urbanística.

2. A execución da ordenación urbanística prevista polo Plan Xeral para o solo urbano non consolidado e o solo urbanizable terá lugar a través de actuacións nos polígonos que a tal efecto se delimiten.

CAPÍTULO 2. RÉXIME DO SOLO URBANO

SECCIÓN PRIMEIRA. DETERMINACIÓNS XERAIS

Art. 3.2.1. Definición

1. Teñen a consideración de solo urbano:

- a) Aqueles terreos que o Plan Xeral así clasifica por contar con acceso rodado público e cos servizos de abastecemento de auga, evacuación de augas residuais e subministro de enerxía eléctrica, proporcionados mediante as correspondentes redes públicas con características axeitadas para servir á edificación existente e á permitida polo planeamento. A estes efectos, os servizos construídos para a conexión dun sector de solo urbanizable, as estradas e as vías da concentración parcelaria non servirán de soporte para a clasificación como urbanos dos terreos adxacentes, salvo cando estean integrados na malla urbana.

b) Que, aínda carecendo dalgúns dos servizos citados no apartado anterior, estean comprendidos en áreas ocupadas pola edificación, alomenos nas dúas terceiras partes dos espazos aptos para ela, segundo a ordenación que o Plan xeral estableza.

2. Dentro do solo urbano, o Plan poderá establecer as seguintes categorías:

- a) Solo urbano consolidado.
- b) Solo urbano non consolidado.

En todo caso, os propietarios de Solo Urbano Consolidado están obrigados a ceder e urbanizar á súa costa a parte de viario que lles corresponda e converta a parcela en soar edificable.

Art. 3.2.2. Delimitación

A delimitación de solo contense nos planos CU-01 "Ordenación do solo urbano". O Solo Urbano regulase polas correspondentes Ordenanzas contidas na presente normativa.

No caso dunha parcela localizada entre dúas cualificacións, para as cales rexen condicións distintas de parcela mínima, edificabilidade e ocupación, serán de aplicación aqueles parámetros da zona onde se localiza a edificación.

Art. 3.2.3. Áreas de reparto

1. O solo clasificado como urbano non consolidado polo Plan Xeral queda dividido en áreas de reparto de cargas e beneficios conforme se establece nos planos correspondentes.
2. No solo urbano consolidado non se establecen áreas de reparto, xa que se considera realizada a equidistribución histórica de cargas e beneficios. Nesta clase de solo pódense establecer áreas para a realización de operacións para adaptar o parcelario á ordenación e normativa previstas.

Art. 3.2.4. Aproveitamento real e aproveitamento susceptible de apropiación

1. O aproveitamento real ou permitido polo planeamento é o que se deriva da aplicación directa e inmediata da ordenación urbanística, isto é, a superficie edificable que resulta da aplicación das determinacións que sobre cantidade ou intensidade dun uso e tipoloxía establece o

planeamento para un terreo determinado. O Plan Xeral define este aproveitamento mediante algún destes sistemas:

- a) Índice de edificabilidade por superficie de parcela
- b) En función de ordenación específica directa
- c) Por aplicación de parámetros formais limitativos, ou outros

2. O aproveitamento susceptible de apropiación ou patrimonializable por un propietario é aquel que lle recoñece a lei en función do dereito de propiedade que ostenta sobre unha parcela determinada, independentemente do aproveitamento real que o Plan Xeral establece para a mesma.

CAPÍTULO 3. RÉXIME DO SOLO DE NÚCLEO RURAL

SECCIÓN PRIMEIRA. DEFINICIÓN E DELIMITACIÓN

Art. 3.3.1. Definición

Constitúen o solo de núcleo rural os terreos que serven de soporte a un asentamento de poboación singularizado en función das súas características morfolóxicas, tipoloxía tradicional das edificacións, vinculación coa explotación racional dos recursos naturais ou de circunstancias doutra índole que manifesten a imbricación racional do núcleo co medio físico no que se sitúa e que figuren diferenciados administrativamente nos censos e padróns oficiais.

Art. 3.3.2. Delimitación

Integran o Solo de núcleo rural aqueles terreos delimitados nos planos C-01 a C-17 "Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais" e nos planos de ordenación pormenorizada de cada núcleo rural.

Dentro das delimitacións de Núcleo Rural defínense dous tipos de ordenanza: de núcleo rural histórico-tradicional e núcleo rural común, as cales se definen no título correspondente a Ordenanzas do Solo de Núcleo Rural.

SECCIÓN SEGUNDA. RÉXIME DO SOLO

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaria do Concello de Frades.

Asdo: Carmen Gómez Clero.

Art. 3.3.3. Réxime dos núcleos rurais

1. Os terreos que o plan xeral inclúan nas áreas delimitadas como núcleos rurais de poboación serán destinados aos usos característicos, complementarios ou compatibles coa edificación residencial no medio rural e coas necesidades da poboación residente nos devanditos núcleos.

As persoas propietarias desta clase de solo teñen dereito ao seu uso e edificación nas condicións establecidas nesta sección.

2. Cando se pretendan construír novas edificacións, ou substituír as existentes, as persoas propietarias deberán cederlle gratuitamente ao concello os terreos necesarios para a apertura ou regularización do viario preciso e executar, á súa conta, a conexión cos servizos existentes no núcleo nos termos previstos na lexislación vixente.

3. Nas áreas nas que por planeamento xeral ou especial se prevexan actuacións de carácter integral nos núcleos rurais e delimiten polígonos, os propietarios ou as propietarias de solo están obrigados a:

- a) Cederlles gratuitamente aos concellos os terreos destinados a viarios, equipamentos e dotacións públicas.
- b) Custear e executar as obras de urbanización previstas no plan especial.
- c) Solicitar a licenza de edificación e edificar cando o plan xeral ou especial así o estableza.
- d) Cederlle obrigatoria, gratuitamente e libre de cargas á Administración municipal o solo correspondente ao 10% do aproveitamento urbanístico da devandita área, a que poderá ser cumprida igualmente mediante a súa monetarización a través do correspondente convenio urbanístico segundo o disposto na lexislación vixente, ou do proxecto de equidistribución correspondente, agás cando poida cumprirse con solo destinado a vivenda sometido a algún réxime de protección pública en virtude da reserva correspondente. A administración actuante non terá que contribuír aos custos de urbanización dos terreos nos que se sitúe o devandito aproveitamento, que deberán ser asumidos polas persoas propietarias.

Art. 3.3.4. Dos Plans Especiais de Ordenación do Núcleo Rural

Nos termos definidos polo art. 72 LOUPMRG, poderán ser formulados polos concello, por outros órganos competentes na orde urbanística e polos particulares lexitimados para facelo plans especiais de ordenación do núcleo rural, desenvolvendo a normativa do presente documento.

1. Ámbito

O ámbito de cada plan especial abarcará a totalidade ou parte dos terreos comprendidos na delimitación do núcleo rural respectivo.

2. Obxectivos

Os Plans Especiais de Ordenación do Núcleo Rural terán os obxectivos seguintes:

- Facer fronte á complexidade urbanística sobrevida nos núcleos rurais cando se dean os indicadores que o plan xeral fixase respecto diso.
- Completar a ordenación detallada dos núcleos rurais que o plan xeral lle diferise
- Completar o trazado da súa rede viaria e a sinalización de aliñacións e rasantes ou para asegurar a existencia de redes de dotación de servizos suficientes.
- Determinar, de ser o caso, as áreas de actuación integral nos ámbitos de núcleo rural común das previstas no art. 72.1 LOUPMRG que fose conveniente establecer.

3. Contido e determinacións

O contido e determinacións dos Plans Especiais regularase polo establecido no art. 72 LOUPMRG.

Os Plans Especiais que afecten ou sexan lindantes con edificacións catalogadas recollerán de xeito pormenorizado as condicións de ordenación ou estéticas necesarias para garantir a axeitada harmonización entre as novas edificacións e as protexidas, e integralas na ordenación proposta, e deberán ser informados pola Consellería de Cultura e Turismo.

4. Usos e intensidades

Os usos e actividades autorizados polos Plans Especiais de Ordenación do Núcleo Rural serán os establecidos nas ordenanzas destas Normas Urbanísticas que lle sexan de aplicación segundo a cualificación establecida en planos de ordenación.

As intensidades máximas permitidas sobre cada clase de solo serán as que resultan da aplicación, segundo a cualificación establecida nos planos de ordenación, das ordenanzas das presentes Normas. Estas intensidades operarán como teito absoluto que poderá ser reasignado polo Plan Especial.

Para as actuacións de carácter integral no núcleo rural común que se poidan prever establécese unha densidade máxima de 10 viv/Ha en tipoloxía de vivenda unifamiliar, cunha edificabilidade máxima de 0,25 m²/m² do uso característico vivenda unifamiliar.

5. Sistema de comunicacións nos núcleos rurais

O sistema básico de comunicacións do núcleo será o actualmente existente, sen prexuízo das propostas de ampliación, remate ou desconxestionamento que o Plan Especial poida incorporar dentro da súa finalidade, e das concrecións e desenvolvementos definidos como obxectivos específicos neste artigo, así como do xurdido nas áreas de actuación integral.

6. Equipamentos e dotacións

As reservas para dotacións de equipamentos e zonas verdes estableceranse en proporción adecuada ás necesidades colectivas e nunca en proporción non inferior ó reseñado no artigo 47 da LOUPMRG, aplicados sobre a nova superficie construída que resulte do Plan Especial.

XUNTA DE GALICIA

Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

A xefa do servizo de Planificación Urbanística III

Lucía Linares Yáñez

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017. Frades, 18 de setembro de 2017. A Secretaría do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gómez Otero.

O Plan Especial propoñerá o uso concreto das reservas que virá xustificada en función das características da poboación do núcleo e do nivel dotacional do conxunto da parroquia tendo en conta a propia dotación prevista para outros núcleos, baixo o criterio de distribución das diferentes clases de dotacións entre os distintos núcleos da parroquia para acadar superficies de entidade suficiente para a finalidade á que se destinen.

7. Servizos urbanísticos nos Núcleos Rurais incluídos no ámbito do Plan Especial.

O Plan Especial determinará o remate do trazado e as características de, polo menos, as seguintes redes de servizo:

- Rede de abastecemento de auga.
- Rede de sumidoiros.
- Rede de enerxía eléctrica.
- Rede de iluminación pública.

Así mesmo o Plan determinará as características das obras de pavimentación e acondicionamento das redes viarias rodada e peonil.

8. Afeccións patrimoniais

Os Plans Especiais de Ordenación do Núcleo Rural que afecten a bens catalogados ou ós seus contornos de protección recollerán de xeito pormenorizado as condicións de ordenación ou estéticas necesarias para garantir a axeitada harmonización entre as novas edificacións, as edificacións tradicionais existentes e as edificacións protexidas. Os Plans Especiais que afecten a elementos catalogados ou ós seus contornos de protección deberán obter con carácter previo informe favorable do órgano competente da Consellería de Cultura.

Condicións específicas:

- As características volumétricas e constructivas das novas edificacións deberán adecuarse ás que caractericen os contornos dos elementos catalogados.
- No ámbito obxecto de ordenación, delimitaranse as zonas verdes próximas ós contornos de protección dos elementos catalogados.

9. Integración paisaxística

Os Plans Especiais de Ordenación do núcleo rural conterán un estudo da morfoloxía e as características básicas do núcleo (inserción topográfica, trazado viario, tipoloxías constructivas, materiais específicos, tamaño e morfoloxía das parcelas, etc.), co fin de que a ordenación que establezan, sexa respectuosa coa paisaxe rural (especialmente cando se prevean actuacións urbanísticas integrais), e mesmo mellora as condicións preexistentes.

Art. 3.3.5. Indicadores para a formación de Plans Especiais de Núcleo Rural

1. Para establecer a necesidade de formación de Plans Especiais de Ordenación do Núcleo Rural, fíxanse os indicadores de complexidade urbanística que a continuación se relacionan, coas situacións umbral que se indican:

- a) Número de vivendas por núcleo maior de 50.
- b) Densidade de vivendas por núcleo maior de 15 viv/Ha.
- c) Número de licenzas concedidas e executadas ou en execución de 1/2 do número de vivendas existentes no núcleo á aprobación do Plan Xeral indicada no apartado 3.3.1.3 da memoria.
- d) Número de parcelas consolidadas con edificación principal, maior ou igual que os 2/3 do número total de parcelas edificables no núcleo.
- e) Detección de problemas sanitarios con riscos de contaminación de augas superficiais, mananciais e pozos de augas subterráneas.
- f) Cando se produzan circunstancias sobrevidas que poidan incidir na calidade de vida, como implantación de infraestruturas, dotacións, fomento da rehabilitación, apertura de novos viais, e en xeral a necesidade de adoptar medidas integrais tendentes á mellora dos asentamentos.

Cando calquera dos tres primeiros indicadores alcance as situacións umbral que se indican, será recomendable proceder a formación dun Plan Especial de ordenación do Núcleo Rural, coas finalidades establecidas no art. 72.1 LOUPMRG.

A concorrencia dos dous primeiros indicadores por riba da situación umbral, a detección dos problemas sanitarios descritos no quinto indicador ou a superación do número de licenzas concedidas segundo o terceiro indicador determinan a necesidade de formación inmediata de ditos plans, procedéndose polo Concello á adopción do acordo correspondente. O sexto indicador será apreciado pola Administración competente para a súa formulación.

CAPÍTULO 4. RÉXIME DO SOLO URBANIZABLE

SECCIÓN PRIMEIRA. DEFINIÇÃO E DELIMITACIÓN

Art. 3.4.1. Definición

Constitúen o Solo urbanizable os terreos que non teñan a condición de solo urbano, de núcleo rural, nin rústico, e poidan ser obxecto de transformación urbanística nos termos establecidos neste Plan.

Dentro do Solo urbanizable, o Plan Xeral distingue:

- a) Solo urbanizable delimitado ou inmediato, que é o comprendido en sectores delimitados e que teñan establecidos os prazos de execución, as condicións para a súa transformación e o desenvolvemento do Plan xeral. Dentro deste aínda se poderían distinguir dous supostos:

EN UNHA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaria do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gomez Otero

XUNTA DE GALICIA

Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

A xefa do servizo de Planificación Urbanística II

Lucía Linares Áñez

- Solo urbanizable ordenado directamente polo Plan xeral (non se contempla ningún ámbito no PXOM).
- Solo urbanizable con ordenación diferida á redacción dun Plan Parcial.

Art. 3.4.2. Delimitación

Integran o solo urbanizable aqueles terreos delimitados como tal nos planos C-01 a C-17 "Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais", e CZ-01 a CZ-02 "Sectores e áreas de solo urbanizable delimitado".

SECCIÓN SEGUNDA. RÉXIME DO SOLO URBANIZABLE

Art. 3.4.3. Réxime

1. Os propietarios de solo clasificado como urbanizable terán dereito a usar, gozar e dispor dos terreos da súa propiedade de acordo coa natureza rústica dos mesmos, debendo destinalos a fins agrícolas, forestais, gandeiros ou similares.

Ademais, terán o dereito de promover a súa transformación solicitando ó concello a aprobación do correspondente planeamento de desenvolvemento, de conformidade co establecido no presente Plan, así como na lexislación do solo vixente.

2. O transformación do solo urbanizable a través do Plan parcial poderá ser tamén promovida pola Administración municipal ou autonómica.

3. No solo urbanizable delimitado, en tanto non se aprobe a correspondente ordenación detallada, non poderán realizarse obras nin instalacións, salvo as que vaian a executarse mediante a redacción de plans especiais de infraestruturas, e as de carácter provisional.

Art. 3.4.4. Desenvolvemento do solo urbanizable delimitado

1. O solo urbanizable desenvolverase mediante os Plans Parciais correspondentes ós sectores delimitados nos planos C-01 a C-17 "Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais" e CZ-01 a CZ-02 "Sectores e áreas de solo urbanizable delimitado", que deberán ser desenvolvidos nos prazos previstos nesta normativa.

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gómez Otero.

XUNTA DE GALICIA

Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data

09 XAN. 2018

A xefa do servizo de Planificación Urbanística II

Lucía Linares Yáñez

Art. 3.4.5. Aproveitamentos tipo e patrimonializable

1. O Plan Xeral establece o aproveitamento tipo para cada área de reparto do solo urbanizable delimitado, en metros cadrados edificables de uso característico por cada metro cadrado de solo, incluídos os sistemas xerais incluídos ou, no seu caso, adscritos ó mesmo.

2. O Plan Xeral establece os coeficientes de ponderación relativa entre o uso característico, ó que se lle asigna o valor da unidade, e os restantes cualificados ós que corresponden valores superiores ou inferiores.

3. O aproveitamento patrimonializable que nesta clase de solo corresponde a cada finca é, o resultado de aplicar á súa superficie a porcentaxe legal do aproveitamento tipo da área de reparto.

Art. 3.4.6. Reservas de solo para dotacións

Previamente á redacción dos Plans Parciais, e cando non haxan de dificultar a execución do planeamento, poderán autorizarse as construcións provisionais a que se refire o artigo 102 da LOUPMRG coas garantías e condicións que o mesmo prevé en orde á súa demolición. Poderán así mesmo permitirse, aquelas obras que respondan á redacción de Plans especiais de infraestruturas.

2. Os Plans Parciais e as súas ordenanzas reguladoras non poderán establecer determinacións contrarias ao disposto no presente título, nin nas condicións establecidas nestas Normas e na lexislación urbanística vixente, nin poderán desvirtuar as condicións reguladas na presente normativa do Plan Xeral. A división en polígonos que estableza o Plan Parcial deberá garantir o desenvolvemento de unidades integradas de entidade suficiente.

3. Os Plans Parciais deberán referirse a sectores completos. O Plan Xeral adscribe, ademais, solo de sistemas xerais exteriores a sectores concretos de solo.

4. Os Plans Parciais cumprirán nos diferentes sectores as determinacións e condicións que para o seu desenvolvemento particular exprésanse nos apartados correspondentes de cada un deles.

5. En todo caso, os Proxectos de Urbanización cumprirán o establecido no Título I.

As reservas de solo para dotacións fixaranse de acordo coa lexislación sectorial aplicable, respectándose, en todo caso, os mínimos esixidos na lexislación aplicable.

Art. 3.4.7. Alcance das determinacións particulares

As determinacións particulares contidas na presente normativa teñen o alcance que, a continuación, se sinala:

1. Delimitación e superficie: será a fixada nos correspondentes planos e fichas da presente normativa, sendo a referencia principal para posibles axustes, en función dunha medición máis precisa no momento do seu desenvolvemento.

Os plans parciais poderán reaxustar, por razóns xustificadas, a delimitación dos sectores e das áreas de reparto, sempre que o axuste non afecte á clasificación urbanística do solo nin a dotacións públicas e que non supoña unha alteración igual ou superior ó 5% do ámbito delimitado polo Plan Xeral. En todo caso, será necesaria a previa audiencia ós propietarios afectados.

A superficie dos sistemas xerais exteriores do sector constitúe unha cifra inalterable salvo que ditos sistemas se refiran a unha finca ou ámbito concreto de solo, nese caso, no momento da redacción do Plan Parcial procederá a ser avaliada con precisión e o seu resultado será válido a todos os efectos.

A suma das superficies do sector, máis a dos sistemas xerais exteriores ó mesmo suporá a nova cifra de "superficie bruta do sector".

A partir desta nova superficie reelaborarase o cadro orixinario mantendo como máximo aproveitamento tipo definido polo PXOM.

2. Marxes de edificabilidade de usos lucrativos:

- a) En ningún caso poderase superar a edificabilidade total, que será a orixinaria no caso de mantemento da superficie total ou, en caso contrario, a resultante do proceso exposto no apartado 1.
- b) O número de vivendas constitúe unha cifra de referencia que será vinculante para supostos de ordenacións en tipoloxía de vivenda unifamiliar cando así o indique a ficha correspondente.

Art. 3.4.8. Conexión dos sectores cos sistemas xerais

Para a ubicación e delimitación dos sectores de solo urbanizable tívose en conta e foi debidamente valorada a capacidade dos sistemas xerais e as infraestruturas que ha de soportar a nova edificación. Non obstante, nos casos en que se prevexa necesaria a ampliación ou reforzo dos existentes como consecuencia do desenvolvemento destas actuacións, indícanse as actuacións exteriores de reforzo de sistemas xerais que han de asumir os propietarios de solo como previo para afrontar o seu desenvolvemento.

En todo caso, e aínda non estando especificado neste documento, sempre será obriga dos propietarios de solo urbanizable, asumir o custe das conexións ou reforzo dos sistemas xerais aos que se conecte o sector a desenvolver, que serán especificados polo Concello en cada caso.

CAPÍTULO 5. RÉXIME DO SOLO RÚSTICO

SECCIÓN PRIMEIRA. DEFINICIÓN, DELIMITACIÓN E RÉXIME XERAL

Art. 3.5.1. Definición e delimitación

1. Constitúen o solo rústico os terreos que haxan de ser preservados dos procesos de desenvolvemento urbanístico e, en todo caso, os seguintes:

- a) Os terreos sometidos a un réxime específico de protección incompatible coa súa urbanización, de conformidade coa lexislación de ordenación do territorio ou coa normativa reguladora do dominio público, as costas, o medio ambiente, o patrimonio cultural, as infraestruturas e doutros sectores que xustifiquen a necesidade de protección.
- b) Os terreos que, sen estar incluídos entre os anteriores, presenten relevantes valores naturais, ambientais, paisaxísticos, produtivos, históricos, arqueolóxicos, culturais, científicos, educativos, recreativos ou outros que os fagan merecedores de protección ou cun aproveitamento que deba someterse a limitacións específicas.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira
de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

A xefa do servizo de Planificación
Urbanística II

Lucía Linares Yáñez

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades.

Asdo: Carmen Gómez Otero.

c) Os terreos que, tendo sufrido unha degradación dos valores enunciados no apartado anterior, deban protexerse á fin de facilitar eventuais actuacións de recuperación de ditos valores.

d) Os terreos ameazados por riscos naturais ou tecnolóxicos, incompatibles coa súa urbanización, tales como asolagamento, erosión, afundimento, incendio, contaminación ou calquera outro tipo de catástrofes, ou que simplemente perturben o medio ambiente ou a seguridade e saúde.

e) Os terreos que o plan xeral ou os instrumentos de ordenación do territorio consideren inadecuados para o desenvolvemento urbanístico en consideración ós principios de utilización racional dos recursos naturais ou de desenvolvemento sostible.

2. Os propietarios de terreos clasificados como solo rústico terán o dereito a usar, gozar e dispor deles de conformidade coa natureza e destino rústico dos mesmos e co disposto na súa lexislación sectorial. A estes efectos, os propietarios poderán levar a cabo:

a) Accións sobre o solo ou subsolo que non impliquen movemento de terras, tales como aproveitamentos agropecuarios, pastoreo, cavadura e desecamento, así como valados con elementos naturais ou de sebes.

b) Accións sobre as masas arbóreas, tales como aproveitamento de leña, aproveitamento madeireiro, entresacas, mellora da masa forestal, outros aproveitamentos forestais, repoboacións e tratamentos fitosanitarios, de conformidade coa lexislación aplicable en materia forestal.

Ademais, poderán levar a cabo as actuacións complementarias e imprescindibles para o aproveitamento madeireiro, tales como a apertura de vías de saca temporais, os cargadoiros temporais de madeira e o estacionamento temporal de maquinaria forestal, segundo o disposto na lexislación sectorial aplicable en materia forestal.

c) Outras accións autorizadas nos termos previstos na lexislación do solo.

3. Os propietarios de solo rústico deberán:

a) Destinalos a fins agrícolas, forestais, gandeiros, cinexéticos, ambientais ou a outros usos vinculados ó emprego racional dos recursos naturais dentro dos límites que, no seu caso, establezan a lexislación do solo, o planeamento urbanístico e os instrumentos de ordenación do territorio.

b) Solicitar autorización da Comunidade Autónoma para o exercicio das actividades autorizables nos casos previstos na lexislación do solo, sen prexuízo disposto na lexislación sectorial correspondente.

c) Solicitar, nos supostos previstos na lexislación urbanística, a oportuna licenza municipal para o exercicio das actividades contempladas na lexislación do solo.

d) Realizar ou permitir realizar á administración competente os traballos de defensa do solo e a vexetación necesarios para a súa conservación e para evitar riscos de asolagamento, erosión, incendio, contaminación ou calquera outro risco de catástrofe ou simple perturbación do medio ambiente, así como da seguridade e saúde públicas.

e) Cumprir as obrigacións e condicións sinaladas na LOUPMRG para o exercicio das facultades que correspondan segundo a categoría de solo rústico, así como as maiores restricións que sobre elas impoña o planeamento urbanístico.

f) Realizar os traballos de restauración paisaxística ou medioambiental necesarios para repoñer o solo rústico.

4. Os terreos que constitúen o solo rústico aparecen reflectidos nos planos C-01 a C-17 "Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais", distinguíndose as categorías seguintes:

1. Solo Rústico de Protección Ordinaria.
2. Solo Rústico de Protección Agropecuaria.
3. Solo Rústico de Protección Forestal.
4. Solo Rústico de Protección de Augas.
5. Solo Rústico de Protección de Infraestruturas.
6. Solo Rústico de Protección de Patrimonio (arquitectónico e arqueolóxico).
7. Solo Rústico de Protección de Espazos Naturais.

Art. 3.5.2. Réxime xeral

O réxime urbanístico do solo rústico fica sometido ás disposicións correspondentes contidas nas presentes Normas e na lexislación do solo.

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gómez Otero.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira
de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

SECCIÓN SEGUNDA. RÉXIME DO SOLO RÚSTICO DE PROTECCIÓN ORDINARIA

Art. 3.5.3. Réxime do Solo Rústico de Protección Ordinaria

O ámbito deste solo é o recollido nos planos C-01 a C-17 "Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais".

É o constituído polos terreos que se consideren inadecuados para o seu desenvolvemento urbanístico, por razón das súas características xeotécnicas ou morfolóxicas, polo alto impacto territorial que implicaría a súa urbanización, polos riscos naturais ou tecnolóxicos ou en consideración aos principios de utilización racional dos recursos naturais ou de desenvolvemento sustentable.

SECCIÓN TERCEIRA. RÉXIME DO SOLO RÚSTICO DE ESPECIAL PROTECCIÓN

Art. 3.5.4. Réxime do solo rústico de especial protección

1. O ámbito deste solo é o recollido nos planos C-01 a C-17 "Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais".
2. Baseándose no interese especial de carácter natural dos ámbitos referidos, considéranse usos compatibles os usos propios do mantemento de dito carácter especial, non permitíndose outros usos que alteren o mesmo.
3. As determinacións relativas ós distintos tipos de solo rústico de especial protección descríbense nos seguintes artigos.

Art. 3.5.5. Solo Rústico de Protección Agropecuaria (S.R.P.A.)

É o constituído polos terreos de alta produtividade agrícola ou gandeira, posta de manifesto pola existencia de explotacións que a avalen ou polas propias características ou potencialidade dos terreos ou das zonas onde se enclaven, así como polos terreos obxecto de concentración parcelaria a partir da entrada en vigor da LOUPMRG e polos terreos concentrados con resolución firme producida nos dez anos anteriores a esta data, agás que deban ser incluídos na categoría de solo rústico de protección forestal. Todo isto exceptuando os ámbitos lindeiros sen solución de continuidade co solo urbano ou cos núcleos rurais, que resultan imprescindibles

para o seu desenvolvemento urbanístico racional. En calquera caso será o reflectido nos planos C-01 a C-17 "Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais".

O réxime dos solos rústicos de protección agropecuaria, sen prexuízo do establecido na súa lexislación reguladora, ten por obxecto, preservar os terreos de alta produtividade agrícola ou gandeira que deban ser protexidos.

Art. 3.5.6. Solo Rústico de Protección Forestal (S.R.P.F.)

É o constituído polos terreos destinados a explotacións forestais e os que sustenten masas arbóreas que deban ser protexidas por cumprir funcións ecolóxicas, produtivas, paisaxísticas, recreativas ou de protección do solo, e igualmente por aqueles terreos de monte que, aínda cando non sustenten masas arbóreas, deban ser protexidos por cumprir as ditas funcións e, en todo caso, polas áreas arbóreas formadas por especies autóctonas, así como por aquelas que sufrisen os efectos dun incendio a partir da entrada en vigor da LOUPMRG ou nos cinco anos anteriores a ela. Igualmente, considéranse solo rústico de protección forestal aquelas terras que declare a administración competente como áreas de especial produtividade forestal e os montes públicos de utilidade pública. Todo isto exceptuando os ámbitos lindeiros sen solución de continuidade co solo urbano ou cos núcleos rurais, que resultan imprescindibles para o seu desenvolvemento urbanístico racional. En calquera caso, será o reflectido nos planos C-01 a C-17 "Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais".

O réxime dos solos rústicos de protección forestal, sen prexuízo do establecida na súa lexislación reguladora, ten por obxecto preservar os terreos que sustentan masas forestais que deban ser protexidas, e igualmente aqueles para os cales a súa reforestación sexa de interese xeral.

Art. 3.5.7. Solo Rústico de Protección de Augas (S.R.P.A.U.)

É o constituído polos terreos, situados fora dos núcleos rurais e do solo urbano, definidos na lexislación reguladora das augas continentais como leitos naturais, ribeiras e marxes das correntes de auga e como leito ou fondo das lagoas e encoros, terreos asolagados e zonas húmidas e a zona de servidume. Igualmente terán dita consideración os terreos situados fora dos núcleos rurais e do solo urbano con risco de asolagamento, e aqueles baixo os cales existan augas subterráneas que deban ser protexidas. En calquera caso será o reflectido nos planos C-01 a C-17 "Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais".

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaria do Concello de Frades.

Asdo. Carmen Gómez Otero.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

A xefa do servizo de Planificación Urbanística III
Lucía Linares

O réxime xeral do solo rústico de protección de augas, sen prexuízo do establecida na súa lexislación reguladora en materia de augas, ten por obxecto preservar o dominio público hidráulico e o seu entorno.

Art. 3.5.8. Solo Rústico de Protección de Infraestruturas (S.R.P.I.)

Acorde coa lexislación vixente atopase constituído polos terreos destinados á localización de infraestruturas e ás súas zonas de afección non susceptibles de transformación, como son as de comunicacións e telecomunicacións, as instalacións para fornecemento, saneamento e depuración de auga, as de xestión de residuos sólidos, as derivadas da política enerxética ou calquera outra que xustifique a necesidade de afectar unha parte do territorio.

No termo municipal de Frades, o S.R.P.I. atópase constituído polas liñas límite de edificación das distintas estradas estatais autonómicas e provinciais, a liña límite do percorrido de oleodutos e gasodutos, así como polas zonas de afección das distintas liñas eléctricas de alta tensión.

O uso normal deste solo é o vinculado coa construción, mantemento e xestión da infraestrutura.

Art. 3.5.9. Solo Rústico de Protección de Patrimonio (S.R.P.P.)

Comprende aquelas áreas delimitadas como tal nos planos C-01 a C-17 "Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais" e no tomo correspondente a Catálogo de protección.

Estes solos quedan sometidos á lexislación específica de protección que lles resulta de aplicación, e a súa regulación queda especificada no Título IV de Protección do Medio Ambiente e do Patrimonio.

Art. 3.5.10. Solo Rústico de Protección de Espazos Naturais (S.R.P.N.)

Solo rústico de protección de espazos naturais está constituído polos terreos sometidos a algún réxime de protección por aplicación da Lei 9/2001, de Conservación da Natureza, ou da lexislación reguladora dos espazos naturais, a flora e a fauna. Igualmente teñen dita consideración os terreos que os instrumentos de ordenación do territorio, as Normas Provinciais de Planeamento ou o planeamento urbanístico estimen necesario protexer polos seus valores naturais, ambientais, científicos ou recreativos. En calquera caso, será o reflectido nos planos C-01 a C-17 "Clasificación Xeral do Solo e Sistemas Xerais".

O réxime do solo rústico de protección de espazos naturais, sen prexuízo do establecido na súa lexislación reguladora específica, ten por obxecto preservar os valores naturais, ecolóxicos, ambientais, paisaxísticos, científicos ou recreativos que xustifican a súa protección.

CAPÍTULO 6. RÉXIME DOS SISTEMAS XERAIS E AS DOTACIÓNS LOCAIS

SECCIÓN PRIMEIRA. RÉXIME DOS SISTEMAS XERAIS

Art. 3.6.1. Adscripción dos sistemas xerais

1. O Plan Xeral, distingue os seguintes tipos de sistemas xerais:
 - a) Sistemas xerais incluídos en solo urbano ou de núcleo rural.
 - b) Sistemas xerais adscritos a solo urbanizable delimitado.
 - d) Sistemas xerais en solo rústico.

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaria do Concello de Frades.

Asdo. Carmen Gómez Otero.

2. Os sistemas xerais incluídos en solo urbano e de núcleo rural obtéñense da forma establecida na lexislación vixente.

Art. 3.6.2. Orzamento da execución

A execución dos sistemas xerais ou dalgúns dos seus elementos levarase a cabo, ben directamente, se estivesen suficientemente definidos ou ben mediante a aprobación dos correspondentes plans especiais.

Cando sexa necesaria unha actuación expropiatoria para a execución dos sistemas xerais, esixirase a aprobación previa do correspondente Plan Especial.

Art. 3.6.3. Programación

A execución das obras e instalacións nos sistemas xerais deberá levarse a cabo de acordo coa programación e prazos previstos no Plan Xeral e esixirá a efectiva coordinación das actuacións e investimentos públicos e privados, segundo os casos, en consonancia coas previsións que neste sentido establece o Plan.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

A xefa do servizo de Planificación Urbanística II

Lucía López Yáñez

Art. 3.6.4. Execución material

A execución das obras ou instalacións dos sistemas xerais será acometida, en todo caso, de acordo coas previsións do Plan, e con base nas seguintes determinacións:

- a) Pola Administración Pública, de acordo coas súas competencias e nos termos que se regula pola lexislación de réxime local e urbanística.
- b) Polos particulares, concesionarios das correspondentes concesións administrativas.
- c) Pola Administración Pública e os particulares, de acordo coas determinacións que ao respecto conteña o Plan Xeral ou nos convenios urbanísticos que a tal efecto poidan subscribirse.

Art. 3.6.5. Sistema xeral viario

O sistema viario comprende o conxunto de vías de dominio e uso público destinadas ó movemento e circulación dos peóns, automóviles e medios de transporte rodado, así coma ó estacionamento de vehículos.

Os efectos do presente Plan Xeral distínguense:

a) O Sistema xeral viario. Comprende as infraestruturas e terreos destinados á comunicación e transporte rodado de persoas e mercancías, afectos á estrutura xeral da ordenación do territorio que se establece neste Plan Xeral. Correspóndese coas seguintes vías:

- Estradas da R.I.X.E, reguladas pola presente normativa como Vías Tipo I.
- Autovía e autopistas do estado, reguladas pola presente normativa como Vías Tipo I.
- Estradas da Rede Autonómica, reguladas pola presente normativa como Vías Tipo II.
- Estradas da Rede Provincial, reguladas pola presente normativa como Vías Tipo III.

b) O Sistema Local viario. Comprende as infraestruturas e terreos que completan o acceso rodado e peonil público desde o sistema xeral viario ós edificios e terreos.

Segundo as súas características, dentro do presente Plan distínguense as seguintes categorías de sistema xeral viario:

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gómez Otero.

1.- Vías tipo I: rede estatal R.I.X.E.

- N-634

Conforme á Lei 25/1988 serán de dominio público os terreos ocupados polas estradas estatais e os seus elementos funcionais e unha franxa de 8 metros de anchura en autoestradas autovías e vías rápidas e de 3 metros no resto das estradas, a cada lado da vía, medidos en horizontal e perpendicularmente ao eixo do mesmo, desde a aresta exterior da explanación.

A zona de servidume consistirá en dúas franxas de terreo a ambos lados da estrada delimitadas interiormente pola zona de dominio público e exteriormente por dúas liñas paralelas ás arestas exteriores da explanación a unha distancia de 25 metros en autoestradas, autovías e vías rápidas e de 8 metros no resto das estradas, medidos desde as citadas arestas.

A zona de afección consistirá en dúas franxas de terreo a ambos lados da estrada delimitadas interiormente pola zona de servidume e exteriormente por dúas liñas paralelas ás arestas exteriores da explanación a unha distancia de 100 metros en autoestradas, autovías e vías rápidas e de 50 metros no resto das estradas, medidos desde as citadas arestas.

A liña límite da edificación sitúase a 50 metros en autoestradas, autovías e vías rápidas e a 25 metros da aresta exterior da calzada máis próxima medidos horizontalmente a partir da mencionada aresta.

Con carácter xeral, nas estradas estatais que discorran total ou parcialmente por zonas urbanas, o organismo titular da estrada poderá establecer a liña límite da edificación a unha distancia inferior á fixada no punto anterior, sempre que o permita o planeamento urbanístico correspondente, con amaño ó procedemento que se estableza.

No resto dos asentamentos do termo municipal, núcleos rurais, a liña límite da edificación será a indicada con carácter xeral, excepto naqueles núcleos con aliñacións consolidadas onde deberá procederse segundo o indicado no artigo 85 do Real Decreto 1.812/1994 de 2 de setembro, polo que se aproba o Regulamento Xeral de Estradas.

Como norma xeral, e atendendo a posibles trocos de normativa sempre estarase ó disposto na lexislación sectorial vixente.

Tódalas obras de infraestruturas de servizos, tanto previstas como non previstas, que afecten á N-634 contarán coa oportuna autorización do organismo titular da vía.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

Nas novas construcións próximas ás estradas estatais, existentes ou previstas, con carácter previo ó outorgamento da licenza de edificación deberán levarse a cabo os estudos correspondentes de determinación dos niveis sonoros esperables, así como a obrigatoriedade de establecer limitacións á edificabilidade ou dispor de medios de protección acústica imprescindibles no caso de superarse os principios recomendados, de acordo co disposto na normativa vixente en materia de protección acústica.

Polo que respecta ós peches de carácter diáfano, fóra dos tramos con aliñacións fixadas, estes situaranse, previa autorización, entre o límite exterior da zona de servidume e a liña límite da edificación, sempre que non resulten minguadas as condicións de visibilidade e de seguridade viaria. O resto dos peches situaranse externamente á liña límite da edificación como establece o Regulamento Xeral de Estradas.

Na treito da antiga N-634, con aliñacións inferiores á xenérica, non poderán construírse peches por diante da liña de edificación autorizable, fixada de xeito xenérico en 8 m ó eixe.

2.- Vías tipo II: estradas da Rede Autonómica

No concello de Frades, a rede autonómica de estradas atópase formada por:

- Tipo II-1: estradas autonómicas, rede primaria básica: AC-524.

2.1- Zona de dominio público

2.1.1.- A zona de dominio público está integrada polos terreos ocupados por todos os elementos do dominio público viario adquiridos por título lexítimo pola administración titular.

2.1.2.- A zona de dominio público adxacente é a parte da zona de dominio público formada polos terreos adxacentes ás estradas e aos seus elementos funcionais, adquiridos por título lexítimo pola administración titular pero non ocupados directamente pola explanación das estradas ou pola dos seus elementos funcionais. Para estes efectos a distancia entre a aresta exterior da explanación correspondente ás calzadas e elementos funcionais previstos e o límite exterior da zona de dominio público adxacente, medida horizontal e ortogonalmente desde a primeira, non poderá ser superior a:

- a) 15 metros no caso de autovías, autoestradas e vías para automóviles.
- b) 10 metros no caso de estradas convencionais e elementos funcionais.

2.1.3.- Na zona de dominio público só serán autorizables aqueles usos, obras, instalacións ou actividades indicados como tales no artigo 43 da Lei 8/2013, do 28 de xuño, de Estradas de Galicia.

2.1.4.- A execución de obras, instalacións ou a realización de calquera outra actividade na zona de dominio público da estrada está suxeita ao deber de obter a correspondente autorización, previamente ó outorgamento da licenza municipal, no seu caso, salvo que expresamente sexa permitida pola Lei 8/2013, do 28 de xuño, de Estradas de Galicia ou polo seu regulamento.

2.1.5.- A competencia para autorizar a execución de obras, instalacións ou a realización de calquera outra actividade na zona de dominio público da estrada correspóndelle á administración titular da estrada.

No caso de obras, instalacións ou actividades, non executadas pola administración titular da estrada, na parte da zona de dominio público dos treitos urbanos distinta das calzadas e das súas beiravías, as anteditas autorizacións serán outorgadas polos concellos, logo do informe vinculante da administración titular da estrada. Ese informe será tamén preciso no caso de obras que vaia realizar o propio concello.

2.1.6.- As limitacións á propiedade e á titularidade doutros dereitos establecidos para a zona de dominio público serán efectivas tamén para os terreos afectados por actuacións previstas, logo de aprobados definitivamente os anteprojectos, projectos de trazado ou projectos de construción correspondentes.

2.2.- Zonas de protección da estrada e liña límite de edificación

2.2.1.- Para a protección do dominio público viario e a debida prestación do servizo público viario, ademais da zona de dominio público, establécense as zonas de protección da estrada denominadas de servidume e de afección, así como o trazado da liña límite de edificación.

2.2.2.- Para os efectos do réxime xurídico de protección do dominio público viario, os ramais de enlace e as vías de xiro de interseccións terán a consideración de estradas convencionais.

2.2.3.- Cando pola proximidade das calzadas, enlaces e outros supostos, as zonas de dominio público, de servidume ou de afección se superpoñan entre elas, prevalecerá en todo caso o réxime establecido para a zona de dominio público sobre a de servidume e o desta sobre a de afección, calquera que sexa a estrada ou elemento funcional determinante.

2.2.4.- Non se establecen nin zonas de protección da estrada nin liña límite de edificación nos seguintes casos:

- a) Nos terreos clasificados como urbanos.
- b) Nos terreos clasificados como de núcleo rural, cando a administración titular da estrada teña informado favorablemente sobre a súa delimitación e a súa ordenación urbanística.

2.2.5.- A execución de obras, instalacións ou a realización de calquera outra actividade nas zonas de protección da estrada está suxeita ao deber de obter a correspondente autorización, previamente ó outorgamento da licenza municipal, no seu caso, salvo que expresamente sexa permitida pola Lei 8/2013, do 28 de xuño, de Estradas de Galicia ou polo seu regulamento.

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2018.
A Secretaria do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gomez Otero.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

2.2.6.- A competencia para autorizar a execución de obras, instalacións ou a realización de calquera outra actividade nas zonas de protección da estrada correspóndelle á administración titular da estrada.

2.2.7.- As limitacións á propiedade e á titularidade doutros dereitos establecidos para as zonas de protección e pola liña límite de edificación serán efectivas tamén para os terreos afectados por actuacións previstas, logo de aprobados definitivamente os anteproxectos, proxectos de trazado ou proxectos de construción correspondentes.

2.3.- Zona de servidume

2.3.1.- A zona de servidume está formada por dúas franxas de terreo, unha a cada beira da estrada, delimitadas interiormente polas liñas exteriores da zona de dominio público e exteriormente por dúas liñas paralelas aos devanditos límites e medidas horizontal e ortogonalmente desde eles, a unha distancia de:

- a) 10 metros no caso de autoestradas, autovías e vías para automóviles.
- b) 2 metros no caso de estradas convencionais e elementos funcionais.

2.3.2.- Na zona de servidume só serán autorizables aqueles usos, obras, instalacións ou actividades indicados como tales no artigo 44 da Lei 8/2013, do 28 de xuño, de Estradas de Galicia.

2.3.3.- No caso de existiren túneles, pontes, viadutos, estruturas ou obras similares, os terreos comprendidos entre a proxección ortogonal das liñas exteriores de delimitación das obras sobre o terreo que non formen parte da zona de dominio público formarán parte da zona de servidume.

2.4.- Zona de afección

2.4.1.- A zona de afección está formada por dúas franxas de terreo, unha a cada beira da estrada, delimitadas interiormente polas liñas exteriores da zona de servidume e exteriormente por dúas liñas paralelas ás arestas exteriores da explanación e medidas horizontal e ortogonalmente desde elas, a unha distancia de:

- a) 100 metros no caso de autoestradas, autovías e vías para automóviles.
- b) 30 metros no caso de estradas convencionais e elementos funcionais.

2.4.2.- Na zona de afección só serán autorizables aqueles usos, obras, instalacións ou actividades indicados como tales no artigo 45 da Lei 8/2013, do 28 de xuño, de Estradas de Galicia.

2.4.3.- No caso de existiren túneles, pontes, viadutos, estruturas ou obras similares, as liñas exteriores de delimitación das obras asumirán a función das arestas exteriores da explanación para os efectos da determinación da zona de afección.

2.5.- Liña límite de edificación

2.5.1.- A liña límite de edificación está situada a ambas as dúas beiras da estrada cun trazado que discorre paralelo ás liñas exteriores de delimitación das calzadas a unha distancia, medida horizontal e ortogonalmente a aquelas, de:

- a) 50 metros no caso de autoestradas, autovías e vías para automóviles.
- b) 15 metros no caso de estradas convencionais e elementos funcionais.

2.5.2.- No suposto de que as distancias establecidas no punto anterior queden incluídas dentro da zona de dominio público ou da zona de servidume, a liña límite de edificación establecerase na liña límite exterior da zona de servidume.

2.5.3.- A administración titular da rede de estradas poderá excepcionalmente tramitar un expediente de redución das distancias sinaladas neste artigo, fóra dos treitos urbanos, sempre que quede garantida a ordenación das marxes da estrada, o adecuado control dos seus accesos e a seguridade viaria, cando nunha estrada, ou en treitos concretos dela, as características do lugar fagan extraordinariamente dificultoso respectar as distancias sinaladas. Serán trámites preceptivos na tramitación do expediente a emisión dun informe vinculante por parte da consellaría competente en materia de estradas e a dun informe do concello polo que discorra a estrada ou treito. A resolución do expediente publicarase no Diario Oficial de Galicia.

2.5.4.- Entre a estrada e a liña límite de edificación só serán autorizables aqueles usos, obras, instalacións ou actividades compatibles co indicado no artigo 46 e na disposición adicional primeira da Lei 8/2013, do 28 de xuño, de Estradas de Galicia.

No ámbito dos núcleos rurais delimitados esta distancia xenérica redúcese fixándose unha aliñación ou liña de peche de parcela e unha liña límite de edificación ou liña de recuado obrigatorio. Estas dúas liñas son as que aparecen reflexadas nos planos de ordenación dos núcleos rurais.

Vías tipo III: estradas da Rede Provincial

No concello de Frades, a rede de estradas provinciais atópase formada por:

- Tipo III-1: estradas provinciais, rede primaria: DP-8301e DP-8302.

Conforme á Lei 8/2013, serán de dominio público os terreos ocupados por todos os elementos do dominio público viario adquiridos por título lexítimo pola administración titular da estrada.

A zona de servidume consistirá en dúas franxas de terreo, unha a cada beira da estrada, delimitadas interiormente polas liñas exteriores da zona de dominio público e exteriormente por dúas liñas paralelas ós devanditos límites e medidas horizontal e ortogonalmente dese eles, a unha distancia de dous metros para estradas convencionais.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira
de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

Lucía Linares Yáñez

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades.

Asdo. Carmen Gómez Otero.

As zonas de afección consistirán en dúas franxas de terreo, unha a cada beira da estrada, delimitadas interiormente polas liñas exteriores da zona de servidume e exteriormente por dúas liñas paralelas ás arestas exteriores da explanación e medidas horizontal e ortogonalmente desde elas, a unha distancia de trinta metros para estradas convencionais e elementos funcionais.

A liña límite de edificación está situada a amabas as dúas beiras da estrada cun trazado que discorre paralelo ás liñas exteriores de delimitación das calzadas a unha distancia, medida horizontal e ortogonalmente a aquelas de quince metros para estradas convencionais e elementos funcionais.

Os peches haberanse de situar fóra da zona de servidume, definida Lei 8/2013, de Estradas de Galicia, a unha distancia mínima de 8 m do eixo e executarase de tal maneira que o terreo a 8 m do citado eixo se poida explanar a conta da estrada sen que os devanditos peches sexan afectados.

No ámbito dos núcleos rurais e do solo urbano delimitados esta distancia xenérica redúcese fixándose unha aliñación ou liña de peche de parcela e unha liña límite de edificación ou liña de recuado obrigatorio. Estas dúas liñas son as que aparecen reflexadas nos planos de ordenación dos núcleos rurais e do solo urbano.

Art. 3.6.6. Sistema xeral de equipamentos e espazos libres

1. O Sistema xeral de equipamentos e espazos libres son os terreos dotacionais integrados na estrutura xeral e orgánica do territorio.
2. As condicións particulares do uso dotacional aparecen reguladas no Título V das presentes Normas.
3. Os códigos de cada clase de dotación xeral son os seguintes:

a) Espazos libres:

- Espazos Libres (ELX)
- Zonas Verdes (ZVX)

b) Equipamentos:

- Administrativo (ADX)
- Sociocultural (SCX)
- Docente (DCX)
- Deportivo (DPX)
- Sanitario-Asistencial (SAX)
- Comercial (CMX)
- Servizos Xerais (SVX)
- Servizos Urbanísticos (SRX)
- Relixioso (REX)
- Conxunto Parroquial (RCX)
- Cemiterio (CEX)

SECCIÓN SEGUNDA. RÉXIME DAS DOTACIÓNS LOCAIS

Art. 3.6.7. Definición de dotacións locais

1. As dotacións locais son os terreos dotacionais que non forman parte da estrutura xeral e orgánica do territorio.
2. As condicións particulares do uso dotacional aparecen reguladas no Título V das presentes Normas.
3. Os códigos de cada clase de dotación local, son os seguintes:

a) Espazos libres (ELL)

b) Equipamentos:

- Relixioso (REL)
- Cemiterio (CEL)
- Sociocultural (SCL)
- Deportivo (DPL)
- Docente (DCL)

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gómez Otero.

Art. 3.6.8. Modos de obtención das dotacións locais en solo urbano

Os terreos destinados polo plan a dotacións locais en solo urbano consolidado obteranse mediante expropiación forzosa, por convenio entre a administración e o propietario ou por permuta forzosa con terreos do patrimonio municipal do solo.

Os terreos destinados a dotacións locais en solo urbano non consolidado obteranse mediante cesión obrigatoria e gratuíta a través do sistema de actuación que se adopte ou por expropiación, ocupación directa ou permuta forzosa.

A obriga de cesión gratuíta dos terreos destinados a dotacións de carácter local inclúe tamén a súa urbanización, a custa dos propietarios incluídos no correspondente polígono.

Art. 3.6.9. Modos de obtención das dotacións locais en solo urbanizable

Os terreos destinados a dotacións locais en solo urbanizable obteranse mediante cesión obrigatoria e gratuíta a través do sistema de actuación que se adopte ou por expropiación, ocupación directa ou permuta forzosa.

A obriga de cesión gratuíta dos terreos destinados a dotacións de carácter local inclúe tamén a súa urbanización, a custa dos propietarios incluídos no correspondente polígono.

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades

Asdo.: Carmen Gómez Otero.

TÍTULO IV. CONDICIÓN DE PROTECCIÓN DO PATRIMONIO HISTÓRICO, NATURAL E DO MEDIOAMBIENTE

CAPÍTULO 1. A PROTECCIÓN DO PATRIMONIO HISTÓRICO

SECCIÓN PRIMEIRA. PATRIMONIO ARQUEOLÓXICO

Art. 4.1.1. Determinacións xerais

A normativa de protección do Patrimonio Cultural, así como a que atinxe á regulación da actividade arqueolóxica debe o seu marco legal ó determinado no Título V da Lei 16/1985 de 25 de xuño do Patrimonio Histórico Español, na Lei 8/1995, do 30 de outubro, do Patrimonio Cultural de Galicia, así como no Decreto 199/1997, do 10 de xullo, polo que se regula a actividade arqueolóxica na Comunidade Autónoma de Galicia, e rexerá, asemade, para aqueles aspectos non previstos nas ordenanzas do presente Plan Xeral.

O ámbito de aplicación desta normativa afecta ás zonas (xacementos e contornos) que se catalogan no presente Plan en base á presenza acreditada de restos arqueolóxicos ou ben a documentación e referencias cualificadas que permitan supoñer a existencia de restos soterrados, en todo caso derivados da previa prospección arqueolóxica do territorio municipal.

O catálogo recollido nestas normas permanecerá aberto á incorporación de novos bens arqueolóxicos que sexan descubertos casualmente ou como consecuencia de actividades encamiñadas a tal fin dentro da normativa legalmente establecida ao efecto. Do mesmo xeito, os niveis e áreas de protección definidos para os mesmos poderán sufrir modificacións en función dos resultados das intervencións arqueolóxicas que lles afectan, ou ben pola localización de evidencias arqueolóxicas en procesos de remoción de terras.

O número de catálogo será coincidente, no caso dos xacementos arqueolóxicos acreditados, cos tres últimos díxitos do código de Inventario de Xacementos Arqueolóxicos da Dirección Xeral de Patrimonio da Xunta de Galicia, igual que no caso das referencias incorporadas con cautelas asociadas.

A todos os bens de carácter etnográfico que constitúan restos físicos do pasado tecnolóxico, produtivo e industrial galego, que sexan susceptibles de seren estudados con metodoloxía arqueolóxica seralles aplicable o disposto na Lei de Patrimonio Cultural de Galicia

Este catálogo inclúe a enumeración propiamente dita de bens a protexer e as súas respectivas delimitacións en función dos restos conservados e a alteración de estes.

As delimitacións inclúen tres tipos distintos de protección:

Grao I: É o máximo grao de protección e aplicarase a tódolos xacementos declarados Ben de Interese Cultural (BIC) que forman parte do patrimonio histórico. Segundo o Art. 40 da Lei 16/85 do Patrimonio Histórico Español, fican declarados BIC polo ministerio desta lei, as covas, abrigos e lugares que conteñan manifestacións de arte rupestre. E, segundo o seu Art. 20.1, establécese a obriga de redactar un Plan Especial de Protección para os lugares declarados BIC. Mentres non se redacta este Plan, a categoría de protección para estes xacementos será a que fai referencia este apartado, complementada sempre co grao de protección II.2 para o seu contorno. Corresponde nos planos C-01 a C-17 coa clasificación do Solo Rústico de Protección do Patrimonio.

- Grao II-1. Protección Integral en bens Arqueolóxicos. É o espazo existente dentro do perímetro máis externo do xacemento que se protexe e que ven delimitado polas estruturas arqueolóxicas visibles do mesmo; en certos casos, esta área tamén podería estar definida pola aparición dunha ou máis áreas de dispersión de material arqueolóxico. O seu ámbito de aplicación aparece reflectido na cartografía adxunta, coa clave G.II-1. Corresponde nos planos C-01 a C-17 coas clasificación do Solo Rústico de Protección do Patrimonio.

Grao II-2. Área de respecto en bens Arqueolóxicos. Definida polo contorno inmediato ás áreas de protección integral, é dicir, arredor do perímetro exterior do ben. En certos casos pode suceder que estas áreas de cautela estean relacionadas con elementos catalogados en concellos limítrofes. A tramitación de licenza para calquera tipo de obra deberá ser autorizada polo órgano competente da Consellería de Cultura. O seu ámbito de aplicación aparece reflectido na cartografía adxunta, coa clave G.II-2

- Grao III: Protección Non Integral. Establecido en áreas onde existen indicios e/ou referencias sobre a existencia de xacementos e/ou materiais arqueolóxicos, e en xeral en xacementos moi degradados, ou nun contorno especialmente alterado, previamente protexidos por haber indicios suficientes que fixeran pensar na posibilidade de encontrar restos arqueolóxicos, ou ben en aquelas zonas onde se produciran achados illados de materiais. Nestes xacementos poderán ser autorizadas obras polo órgano competente da Consellería de Cultura en función dos resultados dunha intervención arqueolóxica que se realizará con carácter previo á solicitude da licenza. O seu ámbito de aplicación aparece reflectido na cartografía adxunta, coa clave G.III.

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretararía do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gómez Otero.

Independentemente do grao de protección con que contén os elementos catalogados ou das obras autorizables en función de cada tipo de solo, calquera actuación das que se relacionan no artigo 10 do Regulamento de Disciplina Urbanística de Galicia, que se pretenda levar a cabo nun ben catalogado ou na súa área de cautela, quedará condicionado pola autorización previa do organismo competente da Consellería de Cultura que poderá condicionar, en funcións dos resultados das intervencións arqueolóxicas que resulten necesarias, os proxectos construtivos na súa integridade podendo afectar así as condicións de edificación de posición, volume, aproveitamento baixo rasante, estética das edificacións, ...

SECCIÓN SEGUNDA. PATRIMONIO ARQUITECTÓNICO

Art. 4.1.2. Normas xerais

O patrimonio histórico foi obxecto de análise específico a fin de establecer o adecuado nivel de planeamento e normativa en cumprimento das esixencias da normativa vixente:

- Lei 16/1985, de 25 de Xuño, do Patrimonio Histórico Español
- Lei 8/1995, do 30 de outubro, do Patrimonio Cultural de Galicia.
- Decreto 449/1973, do 22 de febreiro, sobre protección dos "hórreos" e "cabazos".
- Decreto 571/1963 de 14 de marzo, sobre protección de escudos, emblemas, pedras heráldicas, rolos de xustiza, cruces de termo e pezas similares de interese histórico-artístico.
- Decreto de 22 de abril de 1949 sobre protección de castelos españois.
- Lei 5/2006 de protección, conservación e mellora dos ríos galegos.
- Decreto 232/2008, do 2 de outubro, sobre Inventario Xeral do Patrimonio Cultural de Galicia.
- Lei 9/2002 de Ordenación Urbanística e Protección do Medio Rural de Galicia e posteriores modificacións.

Art. 4.1.3. Catálogo de protección e normas de aplicación

A efectos de conseguir unha adecuada protección dos valores históricos e artísticos que aínda se conservan, o Plan crea un Catálogo de Protección que contén unha relación dos edificios e elementos etnográficos protexidos clasificados en tres niveis en función dos valores a protexer:

a) Niveis de protección:

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gómez Otero.

- Nivel I. Protección Integral en bens Arquitectónicos: réxime de protección aplicable a aqueles bens de interese histórico, artístico, cultural ou etnográfico, con notables ou singulares características de grande valor e rareza, que aconsellan a súa conservación total, tanto interior como exterior respecto do seu estado orixinal. Todos os elementos con declaración de ben de interese cultural estarán sometidos a este réxime de protección ademais de serlle de aplicación o disposto na Lei 8/1995 do 30 de outubro, do Patrimonio Cultural de Galicia.

Nivel II. Protección Estructural: réxime de protección aplicable aos bens nos que interesa conservar integramente a súa fachada, os seus patios interiores, os seus elementos estruturais e tipolóxicos básicos e a súa distribución de espazos..

Nivel III. Protección Ambiental en bens Arquitectónicos: Protección Ambiental: réxime de protección aplicable a aqueles bens que sen ter por si mesmos un valor destacado, son pezas que colaboran á configuración dun espazo ou ambiente urbano característico.

Cando o obxecto protexido sexa un edificio, e no catálogo figure exclusivamente como tal, entenderase que a protección se estende á totalidade da parcela onde se sitúe, quedando excluída calquera posibilidade de segregación de novas parcelas. No caso de edificios situados no medio rural con parcelas de grande extensión, a superficie de parcela a protexer aparecerá grafada no plano.

De acordo cos Decretos 571/1963 e 449/1973, considéranse protexidos pola presente normativa, independentemente da súa inclusión nas fichas do catálogo, tódolos escudos, emblemas, pedras heráldicas, rolos de xustiza, cruces de termo e pezas similares así como tódolos hórreos e cabazos con antigüidade superior a cen anos. Acorde coa disposición adicional primeira da Lei 8/1995 do Patrimonio Histórico Español, estes elementos terán a consideración de Ben de Interese Cultural (B.I.C.), séndolles de aplicación o dictado nesta lei para este tipo de elementos.

Por outra banda, compre indicar que calquera ben do patrimonio histórico ou etnográfico incluído neste catálogo susceptible de ser estudado con metodoloxía arqueolóxica, forma parte deste patrimonio arqueolóxico. Na realización de obras nestes elementos do patrimonio cultural e no seu contorno, poderá ser necesaria a realización dunha actuación arqueolóxica previa ou simultánea ás obras, que garanta a protección e conservación de posibles restos arqueolóxicos.

b) Contorno de Protección:

De acordo co Decreto 232/2008 fíxase para este tipo de bens un contorno de protección dentro do cal será necesario o informe do órgano competente da Consellería de Cultura, que estará constituída por unha poligonal de aproximadamente 50 m de profundidade, medida desde o

Para facer constar que o documento forma parte do PXOM de Frades aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 17 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaria do Concello de Frades.

Asdo: Carmen Gómez Otero.

elemento mais exterior do ben que se protexe, para elementos etnográficos, cruceiros e petos, inventariados e de 100 m cando se trate de elementos de arquitectura relixiosa, arquitectura civil e arquitectura militar.

Esta franxa tomarase desde o vestixio mais exterior do ben que se protexe.

No presente PXOM esta franxa adáptase á realidade física do contorno tomando como referencia desta o vestixio máis exterior do ben que se protexe.

En conxuntos formados por Pazos, edificacións auxiliares e muros de peche, o vestixio mais exterior estará constituído por ese muro de peche.

Estas franxas aparecen convintemente reflectidas nos planos de ordenación, sendo en todo caso vinculante o debuxo sobre o número.

Inclúese no correspondente tomo o listado de Elementos Catalogados e as súas correspondentes fichas.

Independentemente do grao de protección con que contén os elementos catalogados ou das obras autorizables en función de cada tipo de solo, calquera actuación das que se relacionan no artigo 10 do Regulamento de Disciplina Urbanística de Galicia, que se pretenda levar a cabo nun ben catalogado ou no seu contorno de protección, quedará cautelada pola autorización previa do organismo competente da Consellería de Cultura, condicionadas á preservación dese contorno. A autorización terá carácter vinculante e rexerese polo disposto na lexislación sectorial vixente, podendo condicionar os proxectos na súa integridade.

Exclúense desta obriga as obras ordinarias de conservación das estradas, (desbroces, bacheos, repintados, reposición de elementos deteriorados), no ámbito dos contornos de protección dos elementos catalogados.

A tódolos elementos declarados BIC se lles aplicará o réxime establecido no Título II da Lei 8/1995 de Patrimonio Cultural de Galicia, referido á protección de bens de interese cultural.

CAPÍTULO 2. CONDICIÓNS ESPECIAIS DO RÉXIME DE OBRAS

Art. 4.2.1. Condicións de carácter xeral

A fin de conquistar plenamente os obxectivos de conservación do patrimonio histórico, as obras que afecten aos edificios contidos no Catálogo estarán suxeitas ás condicións das obras definidas no artigo 1.4.8. coas seguintes precisións:

1. Obras de conservación: atópanse definidas no punto 3.a) do artigo 1.4.8. da presente normativa.

- a) Non poderán alterar os acabados do edificio, que o caracterizan e particularizan.

- b) Deberán utilizar materiais compatibles cos existentes en orixe dende o punto de vista construtivo, estrutura ou estético.

2. Obras de restauración: atópanse definidas no apartado 3.b) do artigo 1.4.8. da presente normativa.

- a) Serán sempre obrigatorias nas fachadas dos edificios, así como nas outras zonas que se determinen nos planos e ficha correspondentes.

- b) Os materiais a empregar serán compatibles cos existentes en orixe dende o punto de vista construtivo, estrutura ou estético.

- c) Deberá documentarse calquera alteración, supresión ou engadido sobre o inmovible, proporcionalmente ó seu grao de protección.

- d) Cando sexa precisa a intervención sobre elementos estruturais afrontaranse con técnicas e materiais compatibles cos orixinais.

- e) As solucións constructivas afrontaranse con técnicas e materiais compatibles cos orixinais.

- f) Será obxecto de especial estudio e autorización a conservación de elementos introducidos en anteriores etapas, a fin de determinar se son coherentes coa calidade e o respecto ás características orixinais do edificio.

3. Obras de consolidación: atópanse definidas no punto 3.c) do artigo 1.4.8. da presente normativa. Utilizaranse materiais con función estrutural semellante á orixinal, de forma que a súa introdución non altere o funcionamento da estrutura existente que se manteña.

4. Obras de rehabilitación: atópanse definidas no punto 3.d) do artigo 1.4.8. da presente normativa.

Para toda obra de rehabilitación deberá existir un estudio previo sobre o estado e patoloxía do edificio con catas, ensaios, probas de carga, etc. que xustifiquen plenamente a posibilidade de execución das obras proxectadas así como das técnicas a empregar.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio
de data 09 XAN. 2018
A xefa do servizo de Planificación Urbanística III
Lucía Linares Yáñez

Asído.: Carmen Gómez Otero

A realización destas obras obriga a respectar as condicións que a normativa fixe para a nova edificación nas zonas sobre as que se actúe.

5. Obras de reconstrución: atópanse definidas no punto d.1 do artigo 1.4.10. da presente normativa.

a) A execución de obras de reconstrución non será facultativa se non que virá imposta polo órgano competente a fin de recuperar aqueles elementos orixinais que por unha ou outra razón desaparecesen.

b) A reconstrución reproducirá fielmente os volumes, materiais, disposición e decoración do edificio a reconstruír.

Art. 4.2.2. Condicións particulares

1. O réxime de obras autorizables nun edificio ou en calquera dos seus elementos, fica limitada en función da súa catalogación e ten por obxecto a preservación e posta en valor das características que singularizan ou fan digno de conservación o edificio ou elemento en cuestión.

En calquera caso terase en conta as precisións que no artigo anterior se sinalan para cada tipo de obra.

2. Nas parcelas ou edificios catalogados poderán imporse condicións específicas para as obras, distintas ás que se sinalan para cada nivel en particular, recolléndose na ficha correspondente estas condicións e as limitacións correspondentes.

Art. 4.2.3. Documentación dos proxectos

Os proxectos que se presenten e que necesiten a autorización da Consellería de Cultura previa á concesión de licenza deberán contar con toda a documentación necesaria para a correcta definición do proxecto, e dicir, definición volumétrica, estrutural, de materiais e cumprimento de normativa básica.

En todo caso deberán contar, polo menos con descrición das obras, tanto escrita como gráfica, situación en planos de ordenación e clasificación do PXOM, planos topográficos de escala axeitada.

As intervencións que afecten a edificacións protexidas, terán carácter de obra maior, e precisarán polo tanto de redacción de proxecto técnico completo asinado por técnico competente no que se

describan a totalidade das obras que se pretendan efectuar. A documentación a presentar, ademais da legalmente esixible, incluíra un levantamento planimétrico e fotográfico completo, ou no caso dunha intervención parcial da parte afectada, con sinalamento expreso das partes do mesmo que se atopen identificadas na ficha do inmovible como elementos a protexer, e da incidencia ou non das obras sobre os mesmos.

Antes da súa remisión á precitada consellería os servizos técnicos municipais deberán emitir informe da viabilidade da actuación e da adecuación á normativa urbanística.

Art. 4.2.4. Condicións para as obras

1. Recuperación de características morfolóxicas

En todos os edificios catalogados serán autorizables aquelas obras tendentes a recuperar as características orixinais nas zonas afectadas por calquera intervención autorizada nun edificio.

2. Eliminación de impactos negativos

A execución de obras de carácter xeral diferentes ás de conservación e consolidación sobre edificios con nivel de protección integral e estrutural, ficará condicionada á supresión dos impactos negativos existentes no edificio, debendo contemplarse as obras de remodelación precisas.

3. Condicións para as obras de ampliación

Fica prohibida a ampliación nos edificios catalogados nos niveis integral e estrutural, salvo que a ficha de catalogación o permita.

4. Construción de garaxes-aparcamentos

Prohíbese, con carácter xeral, nos edificios de nivel integral de protección, a execución de obras para a construción ou ampliación de plantas inferiores á baixa destinadas a garaxe-aparcamento, baixo as zonas edificadas.

Para os edificios en nivel estrutural, poderán autorizarse con carácter excepcional, sempre que se cumpran as condicións impostas pola normativa que se aprobe ao respecto, e sempre que o órgano competente da Consellería de Cultura o considere oportuno e o autorice.

5. Tratamento das plantas baixas

Fica prohibida, con carácter xeral, a alteración das plantas baixas dos edificios catalogados. Non se autorizarán mais alteracións que as encamiñadas á recuperación da composición orixinal.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira
de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

Lucía Linares Yáñez
Chefa do servizo de Planificación
Urbanística III

Art. 4.2.5. Obras admitidas conforme ao nivel de protección**1. Grao I e II-1. Protección Integral en Bens Arqueolóxicos.**

É o espazo existente dentro do perímetro máis externo do xacemento que se protexe e que ven delimitado polas estruturas arqueolóxicas visibles do mesmo; en certos casos, esta área, tamén podería estar definida pola aparición de unha ou máis áreas de dispersión de material arqueolóxico. Nesta zona non poderán realizarse construcións, tendidos e instalacións aéreas ou soterradas (electricidade, saneamento, auga, ...), escavacións, recheos e movementos de terras en xeral, así como a plantación e arrinque de árbores, os cultivos que requiran labouras profundas e a apertura de pozos ou minas.

Nestas áreas só se permitirán actuacións encamiñadas a súa conservación, protección, consolidación, investigación e posta en valor, que se rexerán polo Decreto 199/97 que regula a Actividade Arqueolóxica na Comunidade Autónoma de Galicia. Así mesmo permitiranse os usos agropecuarios tradicionais, sempre que non alteren o substrato arqueolóxico. Polo tanto, dentro deste ámbito non se poderán levar a cabo ningunha intervención de carácter non patrimonial que poida supoñer unha alteración do xacemento arqueolóxico, e só autorizaranse as obras que sexan compatibles co ben ou coa súa posta en valor. Con carácter excepcional, e previo informe favorable do organismo competente da administración autonómica, permitiranse os traballos destinados a manter as condicións de habitabilidade das vivendas radicadas nestas áreas e xa construídas con anterioridade á promulgación da presente normativa.

2. Grao II-2. Área de Respecto en Bens Arqueolóxicos

Definida polo contorno inmediato ás áreas de protección integral, é dicir, arredor do perímetro exterior do ben. En certos casos pode suceder que estas áreas de cautela estean relacionadas con elementos catalogados en concellos limítrofes. A tramitación de licenza para calquera tipo de obra contará coa autorización do órgano competente da Consellería de Cultura. En todo caso as obras admitidas nas áreas de cautela dos xacementos arqueolóxicos non poderán incidir negativamente na conservación ou na visualización do ben.

En solo rústico só se permitirán usos agrícolas e forestais, sempre que se veñan realizando de modo tradicional e, coa expresa prohibición de realizar cavaduras que puidesen deteriorar o substrato arqueolóxico. Prohíbense movementos de terra que modifiquen o perfil actual dos terreos; tampouco serán admitidos, salvo autorización do órgano competente da Consellería de Cultura os tendidos aéreos ou subterráneos de liñas de infraestrutura eléctrica, gas, antenas,

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaria do Concello de Frades.

Asdo.: *Carmen Gómez Otero.*

abastecemento de auga,... Sobre a viabilidade das obras a realizar nestes espazos, así como sobre os traballos de tala, deberá autorizar o órgano competente da Consellería de Cultura quen determinará a viabilidade da obra proposta, así como sobre a necesidade de acometer unha intervención arqueolóxica que, salvo excepcións, deberá realizarse antes da concesión de licenza municipal. As resolucións adoptadas polo órgano competente da administración autonómica terán carácter vinculante.

En solo de núcleo rural, nas súas diferentes categorías, calquera clase de obra que afecte á área de cautela terá que ser autorizada polo órgano competente da Consellería de Cultura, quen determinará a súa viabilidade e a necesidade de acometer unha intervención arqueolóxica. Esta, salvo excepcións, deberá ser realizada antes da concesión da licenza municipal de edificación. En función dos resultados da intervención arqueolóxica, o organismo competente da Consellería de Cultura informará, con carácter vinculante, sobre a viabilidade das obras que afectan ao subsolo (cimentacións, sotos, etc.), ou sobre as condicións de conservación dos restos arqueolóxicos que terá que reunir o proxecto de edificación.

No caso específico do núcleo de Pazo-A Ponte, que se superpón coa área de cautela do castro de Galegos, fíxase unha liña de recuado obrigatorio para as edificacións, a 30 m da pista de concentración existente, na que están prohibidas edificacións de calquera clase (incluídos garaxes, bodegas ou calquera outra clase de edificación auxiliar). Nesta franxa de recuado unicamente serán permitidos os accesos rodados ás vivendas a as conducións áreas (telefónicas, eléctricas, ...) ou soterradas (saneamento, abastecemento, gas, ...) e os peches de fincas que deberán ser lixeiros, así como aquelas outras que sexan precisas para dotar e manter as condicións de habitabilidade das edificacións.

Grao III. Protección Non Integral, en Bens Arqueolóxicos

Establecido en áreas onde existen indicios e/ou referencias sobre a existencia de depósitos e/ou materiais arqueolóxicos, e en xeral en depósitos moi degradados, ou nun contorno especialmente alterado, previamente protexidos por haber indicios abondo que fixesen pensar na posibilidade de atopar restos arqueolóxicos, ou ben naquelas zonas onde se producen achados illados de materiais. Nestes depósitos poderanse efectuar obras sempre e cando se realice unha intervención arqueolóxica previa.

Para isto deberá remitirse ó órgano competente da Consellería de Cultura un proxecto detallado coas obras a realizar. A partir de aquí, esta resolverá sobre a pertinencia da devandita obra que, en todo caso, estará condicionada pola realización previa dunha intervención arqueolóxica que garanta a correcta documentación dos posibles restos arqueolóxicos existentes.

4. Nivel I. Protección Integral en bens Arquitectónicos

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira
de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

A xefa do servizo de Planificación
Urbanística III

Permitiranse obras de conservación, restauración e consolidación. As de rehabilitación permitiranse, sempre que non supoñan risco de perda ou dano dos valores que motivaron a protección integral, preferentemente nos casos de actuacións necesarias para adecuar o edificio a usos dotacionais de carácter público, e de xeito excepcional para o resto dos casos.

5. Nivel II. Protección estrutural en bens arquitectónicos.

Permitiranse obras de conservación, restauración, consolidación e rehabilitación. As de reestruturación permitiranse de xeito excepcional e xustificadas, limitadas aos elementos estritamente necesarios polo seu mal estado de conservación ou perda de funcionalidade, non podendo supoñer risco de perda ou dano dos valores que motivan a protección estrutural do edificio ou elemento.

6. Nivel III. Protección ambiental en bens arquitectónicos

Permitiranse obras de conservación, restauración e consolidación, rehabilitación e reestruturación. As obras de ampliación permitiranse, no caso de que o permita a ordenanza de aplicación e na ficha se estableza de xeito pormenorizado, sempre que non produza menoscabo nos valores a protexer.

7. Condicións comúns a todos o niveis de protección:

Para todos os niveis de protección dos bens arquitectónicos e etnográficos quedan prohibidos os tipos de obras que non estean expresamente permitidos en cada nivel de protección.

As condicións de ocupación, volume e forma da edificación establecidas nas ordenanzas reguladoras no solo urbano, solo de núcleo rural ou rústico, non serán de aplicación sobre os bens catalogados, debendo manterse ou recuperarse, segundo proceda, as súas condicións orixinais. Unicamente serán susceptibles de modificación nos seus valores os ben incluídos no catálogo, cando así o sinala expresamente a súa correspondente ficha.

As parcelas protexidas non son susceptibles de división, salvo que así o sinala a súa correspondente ficha.

8. Contorno de protección dos bens arquitectónicos catalogados.

Atopase definido como tal nos apartados precedentes. Esta área superponse con outras clasificacións do solo rústico, solo urbano e de núcleo rural e solo urbanizable cunhas determinacións que serán as que rexan sobre ese tipo de solo independentemente das seguintes limitacións:

- As construcións a realizar terán en conta o entorno no que se atopan, procurando en todo caso un tratamento dos volumes e materiais axeitado, en base a pór en valor o ben que se protexe. En todo caso quedarán condicionadas pola presenza dos bens culturais merecedores de protección e pola incidencia que as novas construcións teñan sobre o ben protexido.

- Os pechamentos serán en todo caso de materiais tradicionais, permitíndose como excepción ao anterior a colocación de peches rústicos constituídos por postes e arame.

- Calquera actuación suxeita a licenza localizada nun destes solos contará coa preceptiva autorización do órgano competente da Consellería de Cultura.

- A segregación de parcelas dentro dos contornos de protección condiciónase á resolución favorable do órgano autonómico competente en materia de patrimonio cultural.

- Nos solos urbanizables delimitados de carácter residencial onde se atopan elementos catalogados a protección deberase estender á totalidade da parcela. O plan parcial que desenvolva o ámbito porá especial énfase na posta en valor do elemento protexido. O planeamento de desenvolvemento contará asemade co informe favorable da Consellería de Cultura.

- En función do indicado no artigo 32 da Lei 8/1995 de Patrimonio Cultural de Galicia, a Consellería de Cultura deberá ser informada dos plans programas e proxectos que pola súa incidencia sobre o territorio poidan implicar risco de destrución ou deterioración do patrimonio cultural de Galicia. A Consellería de Cultura establecerá aquelas medidas protectoras e correctoras que considere necesarias para a protección do patrimonio de Galicia.

Art. 4.2.6. Declaración de ruína e demolición e obriga de conservación dos bens catalogados

1. A declaración en estado de ruína dun inmovible catalogado implica o cese do deber de conservación a cargo da propiedade, con independencia da adopción das medidas de seguridade que sexan precisas para evitar danos a terceiros que corresponde asumir á Administración competente.

2. As declaracións de ruína e demolicións de elementos catalogados deberán ser informadas pola Consellería de Cultura.

3. A demolición total ou parcial dun edificio catalogado declarado en estado de ruína non resulta implícita desta declaración. Dita demolición requirirá de pronunciamento expreso acordándoa conforme á lexislación vixente ou, no seu defecto, mediante o outorgamento de licenza de demolición. A dita demolición total ou parcial precisará ademais da oportuna licenza municipal da autorización do órgano competente da Consellería de Cultura.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira
de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades.

Asda: Carmen Gómez Otero.

4. Non poderán ser obxecto de orde ou licenza de demolición os edificios catalogados, salvo en caso de ruína inminente. Nestes supostos a Administración deberá arbitrar os medios precisos para sufragar o custe das obras de conservación necesarias. No caso de edificios propiedade dalgunha Administración pública, os custes de conservación necesarias corresponden á titular do inmovible.

5. Os inmoibles incluídos dentro dos diferentes niveis de protección considéranse de interese xeral, polo que poden ser consolidados e rehabilitados coas axudas públicas que se establezan para este fin. O intento de demoler un edificio protexido con esta catalogación, salvo no caso de ruína inminente declarada, facultará á Administración para a imposición de multa coercitiva e, no seu caso, levar a cabo as obras necesarias mediante a acción subsidiaria, o custe poderá ser previamente requirido pola vía de apremo e de conformidade cun orzamento que aprobe a Administración, salvo que decida a expropiación total do inmovible.

6. Todo o anterior entendese sen prexuízo das facultades que para acordar a demolición por razóns de seguridade corresponden ó concello en caso de ruína inminente, cun acordo de declaración que deberá especificar qué partes do edificio deben ser demolidas pola súa perigosidade, preservando os elementos catalogados da súa destrución no que fora posible mediante o procedemento que en dito acordo se determine.

Art. 4.2.7. Condicións especiais dos usos en edificios catalogados

1. Serán admisibles nos edificios catalogados os usos autorizados como cualificados ou compatibles pola ordenanza de aplicación, sempre que a súa instalación non supoña a alteración das súas calidades fundamentais ou signifiquen a desaparición dalgún elemento protexido.

2. Serán así mesmo admisibles todos aqueles usos que supoñan a recuperación dos orixinais do edificio e para os que foi proxectado ou construído, sempre que se xustifique esta circunstancia, aínda que non os contemple a ordenanza.

3. En edificios incluídos con niveis integral e estrutural de catalogación, a ficha de catálogo pode impor determinados usos obrigatorios en razón de ser imprescindibles para conseguir o obxectivo específico da protección asignada ao edificio. Isto non impedirá que poida estudiarse e concederse a implantación doutros usos, se non dificultan a consecución de dito obxectivo.

4. Os usos dotacionais de equipamento público ou privado ubicados en edificios destes niveis de protección, non poderán mudar de actividade nin categoría, salvo que se demostre que non supoñen mingua ou deterioro nos valores que xustifican a súa catalogación e as obras

necesarias para a súa transformación están contempladas entre os autorizadas para o grao de protección.

Art. 4.2.8. Modificacións do Catálogo

O catálogo é un documento aberto, sendo susceptible de incorporar novos elementos, ben a instancias do concello ben a instancias da Consellería de Cultura. No caso de producirse altas ou baixas de elementos deberase tramitar o oportuno expediente na Consellería de Cultura.

Art. 4.2.9. Intervención en inmoibles catalogados

Ós efectos previstos no artigo 52 da Lei de Patrimonio Cultural de Galicia, calquera intervención nun ben inmovible catalogado precisará autorización previa do órgano competente da Consellería de Cultura.

CAPÍTULO 3. A PROTECCIÓN DO MEDIO AMBIENTE

Art. 4.3.1. Obxecto

Regúlense no presente capítulo as condicións que, para a conservación e mellora do medio ambiente rural e da calidade de vida dos cidadáns, establécense no Plan Xeral.

Art. 4.3.2. Competencia dos controis ambientais no desenvolvemento do Plan

A competencia para a aprobación ou sanción dos distintos tipos de control ambiental establecidos no Plan Xeral corresponde ao Concello.

SECCIÓN PRIMEIRA. A XESTIÓN E TRATAMENTO DE RESIDUOS

Art. 4.3.3. Residuos sólidos urbanos

Todos os núcleos delimitados no PXOM contarán con recollida selectiva de residuos sólidos urbanos que contará canto menos con recollida e orgánicos e envases. A tal efecto o concello queda obrigado á instalación de contenedores específicos a tal efecto en función da poboación de cada núcleo.

Con posterioridade á aprobación do presente planeamento o Concello virá obrigado a redactar un Plan de Xestión e Tratamentos dos Residuos Sólidos Urbanos, no que se contemplan medidas de fomento da separación dos residuos en orixe, a ampliación do sistema de recollida

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira
de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades.

Asdo. Carmen Gómez Otero.

selectiva que abarque a totalidade do termo municipal e os acordos con xestores autorizados para o seu posterior tratamento.

Art. 4.3.4. Residuos da actividade agrícola

Con posterioridade á aprobación do presente planeamento o Concello virá obrigado a redactar un Plan de Xestión dos Residuos da Actividade Agrícola, habilitando en cada unha das parroquias do termo municipal os puntos de depósito dos materiais inertes para a súa recollida e posterior tratamento, incluíndo as medidas oportunas para o acondicionamento destes ámbitos de maneira que non orixinen afeccións o medio circundante. O resto de residuos non inertes deberán ser recollidos en orixe por xestor autorizado.

En tanto non se redacta o plan indicado a totalidade dos residuos da actividade agrícola deberá ser trasladada ó punto limpo existente na parroquia de Céltigos.

Queda totalmente prohibida a incineración de plásticos ou outros residuos non orgánicos da actividade agrícola.

CAPÍTULO 4. REGULACIÓN DOS NIVEIS SONOROS AMBIENTAIS

SECCIÓN PRIMEIRA. DETERMINACIÓNS XERAIS

Art. 4.4.1. Obxecto

O presente capítulo ten por obxecto establecer os criterios necesarios para controlar a contaminación acústica en ambiente exterior e remite a regulación de límites e procedementos de medida para o seu control á Ordenanza Xeral de Protección do Medio Ambiente Urbano que se redacte no seu desenvolvemento.

Art. 4.4.2. Ámbito de aplicación

1. As normas aquí establecidas serán de aplicación a:

a) Os niveis sonoros existentes no ambiente exterior orixinados pola súa propia actividade sen que se poida determinar a fonte sonora concreta que os orixina, así como os orixinados polo tráfico ou outra fonte variable de titularidade múltiple.

b) Os niveis de predición para zonas de novo desenvolvemento urbano.

Art. 4.4.3. Criterio de valoración

1. Os niveis sonoros ambientais expresaranse mediante o nivel sonoro continuo equivalente de presión acústica determinado durante un período de tempo establecido, e expresado en decibelios ponderados mediante a rede de ponderación a, (Leq dBA).

A efectos da presente valoración, o día divídese en tres períodos; o diúrno (L_d), das 7.00 ás 19.00 horas, o de tarde (L_e) das 19.00 ás 23.00 horas e o de noite (L_n) das 23.00 ás 7.00 horas.

SECCIÓN SEGUNDA. ÁREAS RECEPTORAS

Art. 4.4.4. Definición e clases de áreas receptoras

1. Defínese como área de recepción acústica, aquela zona onde existen edificacións ou espazos que polo seu uso actual ou futuro, requiren condicións acústicas homoxéneas, respecto ao ruído procedente de emisores acústicos exteriores. Trátase de ámbitos destinados a un mesmo uso cualificado desde o Plan Xeral ou desde os seus instrumentos de desenvolvemento.

2. No termo municipal, en función das esixencias acústicas, distínguense os seguintes tipos de áreas:

Área a): Sectores do territorio con predominio de solo de uso residencial.

Área b): Sectores do territorio con predominio de solo de uso industrial

Área c): Sectores do territorio con predominio do solo de uso recreativo e de espectáculos.

Área d): Sectores do territorio con predominio do solo de uso terciario distinto ó contemplado no parágrafo anterior

Área e): Sectores do territorio con predominio do solo de uso sanitario, docente e cultural que requira unha especial protección contra a contaminación acústica.

Área f): Sectores do territorio afectados a sistemas xerais de infraestruturas de transporte ou equipamentos públicos que os reclamen.

Área g): Espazos naturais que requiran unha especial protección contra a contaminación acústica

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaria do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gomez Otero.

Art. 4.4.5. Usos comprendidos en cada tipo de área receptora

1. Os usos cualificados adecuados para cada tipo de área receptora, ordenados de menor a maior esixencia acústica son os que se indican a continuación, debendo cumprir as limitacións que para a súa área se establecen na táboa á fin do presente Título IV.

Área a): Sectores do territorio con predominio de solo de uso residencial.

Incluiranse tanto os sectores do territorio que se destinan de forma prioritaria a este tipo de uso, espazos edificados e zonas privadas axardinadas, como as que son complemento da súa habitabilidade tales como parques urbanos, xardíns, zonas verdes destinadas a estanza, áreas para practicaa de deportes individuais, etc..

As zonas verdes que se dispoñan para obter distancia entre as fontes sonoras e as áreas residenciais propiamente ditas non se asignasen a esta categoría acústica, consideraranse como zonas de transición e non poderán considerarse de estanza.

Área b) : Sectores do territorio con predominio de solo de uso industrial.

Incluiranse todos os sectores do territorio destinados ou susceptibles de ser utilizados para os usos relacionados coas actividades industrial e portuaria incluíndo; os procesos de produción, os parques de acopio de materiais, os almacéns e as actividades de tipo loxístico, estean ou non afectas a unha explotación en concreto, os espazos auxiliares da actividade industrial como subestacións de transformación eléctrica etc.

Área c): Sectores do territorio con predominio do solo de uso recreativo e de espectáculos.

Incluiranse os espazos destinados a recintos feirais con atraccións temporais ou permanentes, parques temáticos ou de atraccións así como os lugares de reunión ao aire libre, salas de concerto en auditorios abertos, espectáculos e exhibicións de todo tipo con especial mención das actividades deportivas de competición con asistencia de público, etc.

Área d): Sectores do territorio con predominio do solo de uso terciario distinto ó contemplado no parágrafo anterior.

Incluiranse os espazos destinados preferentemente a actividades comerciais e de oficinas, tanto publicas como privadas espazos destinados á hostalería, aloxamento, restauración e outros, parques tecnolóxicos con exclusión das actividades masivamente produtivas, incluíndo as áreas de estacionamento de automóviles que lles son propios etc.

Área e): Sectores do territorio con predominio do solo de uso sanitario, docente e cultural que requira unha especial protección contra a contaminación acústica.

Incluiranse as zonas do territorio destinadas a usos sanitario, docente e cultural que requiran, no exterior, unha especial protección contra a contaminación acústica, tales como as zonas residenciais de repouso ou xeriatria, as grandes zonas hospitalarias con pacientes ingresados, as zonas docentes tales como "campus" universitarios, zonas de estudio e bibliotecas, centros de investigación, museos ao aire libre, zonas museísticas e de manifestación cultural etc.

Área f): Sectores do territorio afectados a sistemas xerais de infraestruturas de transporte ou equipamentos públicos que os reclamen.

Incluiranse neste apartado as zonas do territorio de dominio público no que se sitúan os sistemas xerais das infraestruturas de transporte viario, ferroviario e aeroportuario.

Área g): Espazos naturais que requiran unha especial protección contra a contaminación acústica.

Incluiranse os espazos naturais que requiran protección especial contra a contaminación acústica. Nestes espazos naturais deberá existir unha condición que aconselle a súa protección ben sexa a existencia de zonas de cría da fauna ou da existencia de especies o hábitat das cales se pretende protexer.

Así mesmo, incluíranse as zonas tranquilas en campo aberto que se pretenda manter silenciosas por motivos turísticos ou de preservación do medio.

2. Os usos complementarios e alternativos ó cualificado dunha área determinada deberán cumprir as limitacións referentes ao ruído que se establezan na Ordenanza Xeral de Protección do Medio Ambiente Urbano.

3. Os usos autorizables con independencia do obrigado cumprimento das Normas que se establezan na Ordenanza Xeral de Protección do Medio Ambiente Urbano, deberán, previamente á súa instalación, e a través dun estudio de incidencia ambiental, demostrar a súa compatibilidade acústica co cualificado.

SECCIÓN TERCEIRA. LÍMITES DOS NIVEIS SONOROS AMBIENTAIS**Art. 4.4.6. Límites de niveis sonoros ambientais**

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaría do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gómez Otero.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira
de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

Os límites dos niveis sonoros ambientais en solo urbano, núcleo rural e urbanizable serán os establecidos en función da área no RD 1367/2007 ou normativa que o substitúa, sen prexuízo de que a través dunha ordenanza municipal se poidan establecer niveis máis restritivos.

Art. 4.4.7. Zonas de actuación acústica

1. Todos aqueles ámbitos do termo municipal cuxos niveis sonoros ambientais sexan superiores aos aquí fixados, serán declaradas Zonas de Actuación Acústica.
2. O Concello establecerá para estas zonas medidas correctoras encamiñadas a garantir o cumprimento dos niveis sonoros ambientais regulados no presente capítulo. De non ser estas tecnicamente viables, desenvolveranse programas especiais para lograr que no interior dos locais non se superen os límites fixados.

SECCIÓN CUARTA. COMPATIBILIDADES ENTRE USOS COLINDANTES

Art. 4.4.8. Ámbito de aplicación

O regulado na presente sección de aplicación a todos os ámbitos de planeamento de desenvolvemento do Plan Xeral, a excepción daqueles localizados en solo urbano que xustifican a imposibilidade de cumprilo.

Art. 4.4.9. Definición

Desde o punto de vista acústico, son áreas receptoras con colindancia compatible cunha determinada, aquelas que, na orde establecida no artigo 4.4.4. a anteceden ou precedena.

Art. 4.4.10 Zona de servidume acústica

Naqueles casos nos que non sexa posible evitar que dous usos incompatibles linden entre si, será necesario establecer unha zona intermedia de servidume acústica ou de transición, de anchura suficiente para que, por efecto de distancia, se consigan os niveis establecidos para o uso máis restritivo.

No seu defecto, adoptaranse outras medidas correctoras como apantallamento ou illamento de fachadas.

OBXECTIVOS DE CALIDADE ACÚSTICA PARA RUÍDO APLICABLES A ÁREAS EXISTENTES (VALORES MÁXIMOS)

Tipo de área acústica	Índices de ruído (dBA)		
	L _d	L _e	L _n
Área a)	65	65	55
Área b)	75	75	65
Área c)	73	73	63
Área d)	70	70	65
Área e)	60	60	50
Área f)	Sen determinar	Sen determinar	Sen determinar
Área g)	60	60	50

OBXECTIVOS DE CALIDADE ACÚSTICA PARA RUÍDO APLICABLES A ÁREAS DE NOVA URBANIZACIÓN (VALORES MÁXIMOS)

Tipo de área acústica	Índices de ruído (dBA)		
	L _d	L _e	L _n
Área a)	60	60	50
Área b)	70	70	60
Área c)	68	68	58
Área d)	65	65	60
Área e)	55	55	45
Área f)	70	70	60

XUNTA DE GALICIA
Aprobado definitivamente por Orde da Conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio

de data 09 XAN. 2018

DILIXENCIA.- Para facer constar que o presente documento forma parte do PXOM de Frades, aprobado provisionalmente por este Concello en Sesión Plenaria celebrada o día 12 de setembro de 2017.
Frades, 18 de setembro de 2017.
A Secretaria do Concello de Frades.

Asdo.: Carmen Gómez Otero.

